

законъ“, та парламентъ тѣ вдигна тоя законъ, който да-ваше да се зима много мито на жито то, што се внася отъ вѣнъ.

Въ малка та Краковска республика стана буна съ помисль да повдигне всички ти Поляци и да поднови Полско то кралство. Това стана причина, та Австрия, Русия и Прусия пратиха войска въ Краковъ, отнеха ѝ всички ти правдини и я дадоха на Австрия.

1848—1849.

Франция. Стана буна въ полза на избирателно то прѣобразование за избирание то въ парламентъ тѣ. Правителство то не остави да стане това нѣшто въ Парижъ, та стана тридневна Февруарска размирица. Народъ тѣ зе да се бие по улици ти съ войска та; народна та стража се отметна отъ Людовика Филипа. Людовикъ се отрече отъ прѣстолъ тѣ, остави го на внукъ тѣ си и отиде въ Англия. Нѣ въ Парижъ стана республика. Принцъ Людовикъ Наполеонъ (внукъ на Наполеона I) биде избранъ прѣдсѣдатель на французска та республика (въ Декем. 1848 г.).

Италия. Прѣобразования та на папа Пий XI въ управление то на црѣковна та областъ направиха та стана буна въ Италия отъ свободна та партия. Кралете ти Сардинский и Неаполитанский се принудиха да въведътъ въ държави ти си конституционно правление. Нѣ Неаполитанский краль *Фердинандъ II* за малко врѣме пакъ намѣсти въ държава та си неограничено правление. Сардинский краль *Карлъ Албертъ* помогна на ломбардо-венецианско то вѣстание срещу Австрия. Австрийский прѣвъ войвода Радецкий първень биде изгоненъ отъ Ломбардия; нѣ послѣ се повърна, та разби Карла Алберта при Кустоць и Новара. Тогава Карлъ Албертъ се отрече отъ прѣстолъ тѣ и го даде на синъ тѣ си *Виктора Емануила*. Буна та въ Ломбардия и Венеция биде потѣпкана.